

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֵבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
וּבּו': "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

זֵהָר חֻדְשׁ יִתְרוֹ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִחוּלַק ל- תַתַּק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים
ל"ב כְּרִכִּים שֶׁל ל' חֻלְקִים

כֹּרַךְ כ"ט - חֻלְקֵי ט'

קוֹנְטֵרְס 849

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת
"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"
אֲדָר א' תִּשְׁעֵי"א לַפ"ק - בַּעֲיִיה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

שֵׁעַר הַתְּקוּנִים

עא

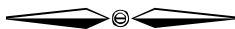
כְּתוּלְדוֹתֶם אֶלָּא צְבוּעִין מִבְּחוּץ וְאִין תּוֹכֵן כְּבָרָם. שְׁמַעְשִׂיהֶם כְּמַעֲשֵׂה זְמָרִי - שְׁהוּן רְשָׁעִים וּמִבְקָשִׁים שְׂכָר כְּפִנְחָס אוֹמְרִים לְבָרִיּוֹת לְכַבְּדֵן כְּפִנְחָס, וְאִיכָּא דְמִפְרֵשׁ לֵהּ לְעִנְיָן צְנִיעוּתָא. וְאֵלּוּ הַצְּבוּעִים וְהַחֲנִפִּים וְהַטְּמָאִים חוֹשְׁבִים עֲצָמָם כְּצַדִּיקִים, הֲלֵא בְּאִים לְבֵית הַכְּנִסַת וּמִנִּיחִים עַל רֹאשָׁם הַטְּמָא תְּפִלִּין, וְעוֹשִׂים צְדָקָה וְעוֹשִׂים כְּנִבּוּכְדָּנְאֶצְר מֶלֶךְ בְּבַל שׁ"חֲטָאוּ בְּצְדָקָה יִפְרָק", אֲבָל הֵם נְטִמָאִים בְּקִלְפַת עֲרִיּוֹת, וְשׁוֹרֵה עֲלֵיהֶם רוּחַ הַטְּמָאָה שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא, [כְּמִבְּאֵר בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים (דף קכ"ה ע"א וע"ב), וְכֵן כָּתַב הַגֵּר"א בִּיּו"ד סִימָן פ"ז בְּהַגְהוֹתָיו ב' פְּעָמִים שְׁמַצִּין עַל עִנְיָן בְּשׁוֹר בְּחֻלְב אֵת הַזֵּהר הַזֶּה], אֲךָ מְצוּוֹת אֵלּוּ מְאוּסִים לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנַעֲשׂוּ עִם קִלְפַת עֲרִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ (בְּסוּף פְּרִשְׁת אַחֲרֵי).

עַל כֵּן לְאַחַר שְׁזָכָה בְּאַמְרִיקָה לְגַרְשׁ אֵת הָרַע עַל כָּל פְּנִים מְאוּתָם הִירָאִים אֵת דְּבַר הַשֵּׁם שְׁנִתְעוֹרְרוּ עַל יָדוֹ וְהִחֲלוּ לְהַזְהֵר בְּכַשְׁרוֹת הַמְּאֻכְלִים זָכָה עַל יְדֵי זֶה לְעוֹרֵר לְלִמּוּד אֵת סִפְרֵי הַזֵּהר שֶׁל הַרְשָׁב"י הַקְּדוּשׁ וּלְהַכְנִיסָם בְּלֵב רַבִּים וּלְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה.

עַל כֵּן אֲנִי מְאַחֲלִים לוֹ שֶׁיִּצְלִיחַ בְּעִבּוּדְתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְאִם יַעֲבֹד בְּמַמְדֵי כַחוֹת הַגְּדוּלִים לְהַכְנִיס יְרֵאת שָׁמַיִם, יִכּוֹלִים אֲנַחְנוּ לְהַכִּין עֲצָמָנוּ לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שְׁיִתְגַּלֶּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּבִרְכַת חַג כֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה וּבְבִרְכַת כָּל טוֹב:

שְׁלֵמָה יוֹדָא שְׁוִיִּיצֵעֵר

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

הָרַב נְחוּם רְאָזְעִנְבֶּרְגַּ – רַב הַמְּקוֹאוֹת

ובעמח"ס "אש יצאה מתשבון" – פה ברוקלין, נוא יארק

עמ"י עש"ו – אתרא קדישא מירון – יומא דהילולא.

לכבוד האי גברא רבא ויקירא המפורסם לשם ולתהלה, המאור הגדול מעוז ומגדול, חריף ובקי, משנתו קב ונקי, מאיר עיני העולם, מגלה אור הנעלם, ממנו ישקו כל העדרים, ובנו יאירו כל המחשכים, ממצדיקי הרבים, זכותו לעד בשחקים, כבוד הרב הרבני המפורסם, כ"ק האדמו"ר מהאלמין, הרה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שלומו לעד ישגיה, מנהוריה אהני לן שרגיה, רוב ברכות וכל טוב לעד סלה.

אפתח פי במילי לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי.

כנודע לכל אשר ל"ג בעומר – יום קדוש ונורא. ומכל תפוצות ישראל מתקבצים ועולים מירונה לשמוח עם התנא האלוקי רשב"י ולהוושע, כל אחד אומר תהילים כפי כוחו, מתחנן מבקש בקשתו ומייחל לישועתו, אכן יש לדעת שביום ההילולא יש ענין גדול מאוד מאוד ללמוד בספר הזוהר שחיברו התנא האלוקי, שאז מדבק, כביכול, עם הצדיק, ושפתותיו דובבות ובודאי יוושע. כמו כן כדאי ונחוץ שיקבל על עצמו ללמוד מן ספר הזוהר גם במשך השנה כולה מידי יום ביומו, וכך כל ההשפעות הטובות של יום נשגב זה תמשכנה לכל השנה.

אזכרה בימי חורפי אשר זכיתי ושמעתי מפי בעל ה"סולם" זצ"ל בעצמו, וכך סיפר לי: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכולם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתיים אלא אם כן יקומו יהודים וילמדו זוהר הקדוש". לכן ישב בעל ה"סולם" ותרגם הזוהר ללשוה"ק שיהי' מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזוהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך ניצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים ניצלה ארץ ישראל מצפורניו של אותו רשע ימ"ש. – בזכות הזוהר הקדוש.

בְּלַחֲדוּי, וְאַתְעֵטִיר בְּגוּיָהּ. בְּגִין דְּלֹא אֶשְׁתַּכַּח בְּהָהוּא (דף מט ע"א) זִמְנָא
עָמָא וְלִישָׁן, עַל מַה דְּאַתְעֵטֵר. וּבְגִין כֶּן הָוּה מִתְעֵטֵר בְּגוּיָהּ, וְאַקְרִי ה' אֱלֹהִים.

בְּיֻן דְּאָתוּ יִשְׂרָאֵל, וְקִימוּ עַל טוּרָא דְסִינַי, וְקִבְּלוּ אוֹרֵייתָא, כְּדִין אֶתְעֵטֵר
שָׁמָּא שְׁלִים עֲלֵיהּוּ דִישְׂרָאֵל, וְאַיְקָרִי אֱלֹהֵיךְ. וְכַד אָמַר מֹשֶׁה (דברים ו
ה') אֱלֹהֵינוּ, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁבַחָא דִישְׂרָאֵל, וְעַמִּיה אֲהֵרֵן כְּהֵנָּא רַבָּא, וּבְנוּי
דְּמֹשֶׁה מִסְטָרָא אוֹחְרָא. בִּיה הָוּה מִתְעֵטֵר שָׁמָּא שְׁלִים יְתִיר מִיִּשְׂרָאֵל,
וְעַל דָּא הָוּה אָמַר ה' אֱלֹהֵינוּ.

וְעַם כֹּל דָּא אַכְּלִיל עַמִּיה לְכָל יִשְׂרָאֵל, דְּלֹא כְּתִיב ה' אֱלֹהִים, אֲלֵא ה'
אֱלֹהֵינוּ, כִּלְאֵא כְּחָדָא, לְאַתְעֵטָרָא עֲלֵיהּוּ. וְעַל דָּא אֶתְעֵטֵרֵן יִשְׂרָאֵל
עַל טוּרָא דְסִינַי, לְמַהוּי שָׁמָּא שְׁלִים מִתְעֵטָרָא עֲלֵיהּוּ כְּחָדָא, דְּהָא מִקְדָּמַת
דְּנָא לֹא אֶקְרִי ה' אֱלֹהֵיךְ, אֲלֵא ה' אֱלֹהִים.

בְּיֻן דְּקִבְּלוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרֵייתָא, ם סְתִימָא דְהָוּה אֶסְתִּים בְּגוּיָהּ, בְּהֵיא
שְׁעַתָּא אֶתְפַּתַּח, וְאַתְמַשְׁךְ לְאַנְהָרָא לְתַתָּא, וְלֹאֶתְעֵטָרָא עֲלֵיהּוּ
דִישְׂרָאֵל. וּמִן אוֹת ם אֶתְפַּתַּח וְאַתְמַשְׁךְ לְאַנְהָרָא לְתַתָּא, וְאַתְעֵבִיד ך'.
וְעַר דָּא תְּגִינֵן בְּרִזָּא דְאַתְוֹן, שְׁיַעוּרָא דָּאֵת ך', כְּשְׁיַעוּרָא דְסְתִימוּ דְם'
סְתִימָא. וּמְשִׁיכוּ דָּאֵת נו"ן לְתַתָּא, כְּשְׁיַעוּרָא דְכְּפַלְתָּא דְנו"ן כְּפּוּפָה.
דְּהָא כִּלְאֵא בְּרִזָּא חָדָא. וְכִלְאֵא הָוּה נְפִיק מִתְּהוּא קוּל דְּכָרִים דְּקָאֲמְרֵן,
דְּכְּתִיב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאַמֹּר.

סְתִירֵי תוֹרָה

וְתַלְתָּ דְלֹא עֲבָרִין, הָאִי אִיהוּ בְּאֵת פ' וְאֵת א', וְכִלְאֵא פ"א בְּאַשְׁלָמוּתִיהּ.
אֵת ר' לִית בִּיה כִּלְל.

שְׁעָרוֹי אוּכְמִין, תְּלִיזִין וְלֹא שְׁעִיעֵן. דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּשְׁתִּיק תְּדִיר. אֲבָל
פְּקִיחָא אִיהוּ, מְאָרִי דְלִישְׁנָא בִישָׂא, מְלוּי בְּרוּגְזָא, פּוּם מְמַלְל
רְבִרְבֵן, אֲצֻלַּח וְלֹא אֲצֻלַּח, מְאָרִי קֶטְטָא בְּבִיתִיהּ, לֹא חֵישׁ לִיקְרָא דְבַר
נֶשׁ, חַד בְּפּוּמִיהּ וְחַד בְּלַבִּיָּהּ, הַפְּכַפְךְ בְּלִישְׁנֵיהּ, גְּבִינִין דִּילִיָּה סוּמְקִין
זְעִיר.

יְאִי קְמִיטָא תְּחוֹת עֵינֵיהּ רַב, וְאַזִּיל עַד חוּטְמָא מִסְטֵר יְמִינָא, וְתִרִין
תְּחוֹתֵיהּ, חַד מְנִייהוּ זְעִיר מְאוּחְרָא, דָּא שְׁכִיב בְּנֶדְהָ מִיּוּמִין זְעִירִין,
וְחוּבִיָּה רְשִׁים בִּיה רְשִׁמִין אֲלִין.

בֵּין כְּתַפּוּי אֵית לִיה רוּשְׁם חַד, וְאַרְבַּע שְׁעָרִין בִּיה, חַד מְנִיָּהוּ בְּאַמְצַעִיתָא
רַב וְתַלִּי, וְתַלְתָּ אַחְרָנִין זְעִירִין. וְעַד לֹא הָוּה עֲבִירָה דָּא, הוּוּ תַלְתָּ

זְעִירִין, וְיַחַד דְּאִתְרַשֵּׁם בֵּיהּ דְקִיק וְזַעֲרִי מְכַלְהוּ. הַהוּא רוּשְׁם הָהוּ בֵּיהּ
מְקַדְמַת דְנָא אוּכְם, וְאִינוּן שְׁעָרִין חוּרִין כְּלָהוּ. הַשְּׁתָא לָאו הֲכִי, אֵלֹא
רוּשְׁם אוּכְם, וְיַחַד סוּמְקָא כְּרִשִּׁימוּ דְטוּלְפַחָא בְּאִמְצָעִיתָא. וְהוּא שְׁעָרָא
דְאִתְרַבֵּי בֵּין אַחְרָנִין, רִישִׁיָּה סוּמְקָא, וְדִאשְׁתָּאָר חִיּוּר. אִי תַב בְּתִיּוּבְתָא,
תְּשַׁפַּח בְּעֵינֵיהּ יְמִינָא חַד חִיּוּרָא, חִיּוּר גּוּ הַהוּא אוּכְמָא.

בְּמַצְחֵיהּ תְּלַת שְׂרֻטוּטִין עֲבָרִין, וְתָרִין דְלֹא עֲבָרִין. הַהוּא רוּשְׁם אוּכְם,
וְסַחְרָנֵיהּ חוּטָא סוּמְקָא, וּבְגוּ הַהוּא חוּטָא, חַד שְׁעָרָא דְקִיק זַעֲרִי,
וְתַלְת שְׁעָרִין בְּאִמְצָעִיתָא, כְּלָהוּ כְּחֵדָא. זַעֲרָא יַחְפֵּם בְּאוּרִייתָא, יוּלִיף,
וְלֹא יַצְלַח בְּעוּבְדוּי.

יְאִי יְרוּקָא דְעִינָא לֹא אַצְטַבַּע כָּל כְּף, וְעֵינֵי אַכְמִין, וְיַחַד חוּטָא סוּמְקָא
זַעֲרִי, אַעְבֵּר בֵּין אִינוּן גּוּוּנִין. כְּדִין אִיהוּ בְּתָת פ' בְּשְׁלִימוּ, וּבְתָת ר'
כְּלָחוּדוּי.

בְּמַצְחֵיהּ תְּשַׁפַּח שִׁית שְׂרֻטוּטִין, תְּלַת עֲבָרִין, וְתַלְת לֹא עֲבָרִין. שְׁעָרֵיהּ
תְּקִיף וְלֹא כָל כְּף, תְּלִי וְלֹא תְלִי. הַאי אִיהוּ בְּשְׁלִימוּ לְכָל בַּר
נֶשׁ. קְמָצָן אִיהוּ, לִית בֵּיהּ חִידוּ, וְאַפִּילוּ בְּחֵדוּהָ לֹא אִתְחַזִּי. בְּדוּוּנָא אִתְחַזִּי.
אַטִּים אוּדְנֵיהּ שְׁמַא לִיהּ. בְּשִׁינוּי אִית תְּלַת רְבָרְבִין מְלַעֲיָלָא, וְיַהֲבִין לֹון
דְּיֻכְתָּא אִינוּן דְּלִתְתָא, מְהֵימְנָא אִיהוּ וְלֹא כָל כְּף.

אַנְפוּי אַרְיִכִין, וְלֹא שְׁפִירִין, קְלִיָּה כְּאִיתְתָא, וּמְלוּי כְּאִיתְתָא, מְקַנְחָא פּוּמֵיהּ
בְּמְלוּי, אַפְתַּח אַצְבַּעָאן דִּידוּי בְּמִילוּלֵיהּ. כַּד אַזֵּל, אַקְדִּים לִיהּ
בְּלִיתָא דְפְרָסָאי, דְלֹא יַחֻב בַּר נֶשׁ לְגַבִּיָּה, עֲלִיָּה כְּתִיב, (דְּבָרִים כד ד) כִּי תוֹעֵבָה
הִיא לִפְנֵי ה'.

עֵינִין יְרוּקִין, וְאַלִין סִימְנִין בֵּיהּ, וְאַנְפוּי אַרְיִכִין שְׁפִירִין, שְׁעָרוּי אוּכְמִין
וּמְרִיטִין מְלַעֲיָלָא בְּרִישִׁיָּה. רִישִׁיָּה רַב, כַּד אַזֵּיל כְּפִיָּה רִישִׁיָּה, קְרִיצִין
דְּעֵינֵי כְּקַדְמָאָה, עֲלִיָּה כְּתִיב (מְשָׁלִי א טו) מִנְע רְגֵלָהּ מִנְתִּיבְתָם.

עֵינִין רְבָרְבִין וְיְרוּקִין, דָּא אִיהוּ בְּתָרִין אַתְוּוּן, ר' פ"א, חַד יַחֲדָא, וְיַחַד
בְּשְׁלִימוּ. בְּמַצְחֵי שְׂרֻטוּטָא חֵדָא, דְאַזֵּיל וְעֵבֵר מְסֻטֵר לְסֻטֵר, וְתַלְת
אַחְרָנִין אִית דְלֹא עֲבָרִין. מַצְחֵיהּ רַב. קְרִיצִין דְעַל עֵינֵי לָאו רְבָרְבִין.
כְּדִיקְנֵיהּ שְׁעָרָא טְפִי. דָּא בְּאַנְפוּי שְׁפִירִין סוּמְקָא, שְׁעָרֵיהּ שְׁעִיעַ וְלֹא כָל
כְּף. דְחִיל חֲטָאָה אִיהוּ, רַחִים אוּרִייתָא אִיהוּ, רַחִים לֹאִינוּן דְּמִשְׁתְּדָלִין
כְּף, חֲדִי בְּכֵלָא, עֵבִיד טִיבוּ לְכֵלָא, כְּדִיבָא לְתוּעֲלִיתָהּ, מְהֵימְנָא אִיהוּ לְרִזִין
דְּאוּרִייתָא, טַב אִיהוּ לְמַלִין דְּעֲלָמָא, מֵאֵן דִּאשְׁתַּתְּף בְּהֵדִיָּה לֹא אַצְלַח,
לֹא אִיהוּ, וְלֹא אַחְרָא. אַצְלַח אִיהוּ כְּלָחוּדוּהִי, דְהָא אֵת ר' גְּרִים.

פְּגִים אִיהוּ בְּרִישִׁיָּה לְעִילָא, רְשִׁימָא חַד מְכַתְּשָא דְהוּהָ לִיהּ תְּמָן, דְעֵבֵד

לִיה חַד רְבִינָא בְּאַבְנָא, בְּלֹא רַעוּ וְכוּוֹנָה, וְאִיכְסִי בְּשַׁעְרָא. וְהָהוּא רִישׁוּמָא דְּמַכְתָּשָׁא, כְּגִוּוֹנָא דְּגִימְלָא יוֹנִי"ת. מְהִימְנָא אִיהוּ לְגַבֵּי בְּנֵי נָשָׂא, וְסָלִיק לְמַהוּי רִישָׁא דְּעַמָּא, עַד הֵכָא רְזָא דְּעֵינִין.

וְאִית רְזִין אַחֲרֵינִין דְּעֵינִין, דְּמַתְּפָרְשֵׁן מִינֵיהוּ. עֵינִין דְּמַעֲמָקֵן וְחֵיכֵן, דָּא אִיהוּ בְּשָׁלִימוּ דְּאַתְוּוֹן, בְּר דְּקַדְמָאָה ר', וְלְבַתֵּר פ'. דָּא אִיהוּ בְּר נָש דְּאַצְלַח בְּעוֹבְדוּי.

תִּלְתֵּת שְׂרֻטוּטִין בְּמַצְחִיָּה, מַצְחִיָּה עֲגִיל, עֵינֵינֵי נְהִירִין, מְרַקְמֵן עוֹבֵד צִיּוֹר, דְּכֵינֵן, קְיָמִין עַל שְׁלִימוּ. שְׁנָאוֹי יִפְלוֹן תַּחֲוֹתִיה, פְּקִיחָא אִיהוּ, אֲצַלַח בְּכוּלָּא, בְּהִיל בְּעוֹבְדוּי, טַב אִיהוּ עִם בְּנֵי נָשָׂא, מְלוּי בְּקִשְׁוֵי בְּלֹא דְּחִילוּ, וְוַתְרָן אִיהוּ, עֶבֶד טִיבוּ, וְלֹא לְשָׁמָּה.

שַׁעְרִיָּה שְׁעִיעַ וְתִלְא. (דף מט ע"ב) וְלִישְׁנִיָּה כְּחַרְבָּא. תַּחֲוֹת עֵינֵינֵי קְמִיטִין, תִּלְת רַבְרָבִין וְתִלְת זְעִירִין, וְאִי אִית אַרְבַּע זְעִירִין וְתִלְת רַבְרָבִין, כְּדִין תַּשְׁפַּח תְּרִין שְׂרֻטוּטִין בְּמַצְחִיָּה, עֶבְרִין מְסֻטֵּר לְסֻטֵּר, וְתִלְת דְּמָטוּ וְלֹא מָטוּ.

תַּחֲוֹת טַבּוּרִיָּה קְיָמָא רִישׁוּמָא חַד, צִיּוֹרָא דְּרִישָׁא דְּבַר נָש, אוּכְסֵי וְחִיּוֹר תְּרִין שַׁעְרִין תְּלִינֵן בֵּיה. הָהוּא בְּר נָש אֲתַכְּשַׁל בְּאִיתָת גָּבַר מִיּוּמִין רַחֲקִין, וְלֹא תַב מְהִיָּהוּ חוּבָא. מְרַעִין רְדָפִין אֲבַתְרִיָּה. וְעַל דָּא חַד מְאִינֵן מְרַעִין, דְּצָרִיךְ לְאוּשְׁדָּא שְׁתָּן וְלֹא יָכִיל. דְּעַד כְּעַן הָהוּא חוּבָא תְּלִינָא בְּקַדְלִיָּה דְּנַחֲשׁ עֶקִימָא, וְשָׁלִיט עָלֶיהָ בְּדָא. וְדָא לְסוּף יוּמִין דְּסִיבוּ.

וְאִי תַב בְּתִיּוּבְתָא, בְּזֻמָּא דְּאִיהוּ בְּחִילִיָּה, הָהוּא רְשׁוּמָא אֲזַעֲרֵת דִּיּוֹקְנָאָה, וְשַׁעְרִין לֹא תְּלִינֵן בֵּיה כָּלֵל. וְאִי תַב בְּתִיּוּבְתָא בְּסוּף יוּמוֹי, כַּד מְרַעִין רְדָפִין אֲבַתְרִיָּה, כְּדִין הָהוּא רְשִׁימָא קְמִיט, וְשַׁעְרִין תְּלִינֵן בֵּיה, וְהָהוּא מְרַעָא לֹא אַעֲדֵי מְנִיָּה, מְגוּ דְּתִלְיָא בְּקַדְלִיָּה דְּנַחֲשׁ.

כְּגִין דְּהָהוּא נַחֲשׁ, כְּגִין דְּאֲחִיד הָהוּא חוּבָא עַל קַדְלִיָּה, לִית מֵאן דְּנַתִּיר קַשְׁרָא מְקַדְלִיָּה. כְּגִין דְּהָהוּא נַחֲשׁ לִית לִיה רְשׁוּת בִּיּוּמֵי דְּעוֹלָיְמוּ דְּבַר נָש לְקַשְׁרָא הָהוּא חוּבָא עַל קַדְלִיָּה. וְקַשְׁרִין לִיה בְּקַשְׁרִין תְּקִיפִין. וְאִיהוּ רְדִיף אֲבַתְרִיָּה דְּהָהוּא בְּר נָש, וּמְלָקִי לִיה בְּהָהוּא בְּרִית דְּחַב בֵּיה. וְאַף עַל גַּב דְּחַב בְּתִיּוּבְתָא, יִצְוּחַ מְגוּ עֶאקוּ דְּלְקוּתָא. הָהוּא חוּבָא דְּלִיג וְעַל בְּהָהוּא קַשְׁרָא לְשִׁיפּוּלֵי דְּתַהוּמָא רַבָּא, כְּדִין רְוּחַ לִיה לְבַר נָש, וְהָהוּא נַחֲשׁ לְבַתֵּר יוּמִין נְפִיק וְעֶבֶד דָּא.

וְכּוּמְנָא דְּמִית הָהוּא בְּר נָש, תִּלְת מְאָה שׁוּטְרֵי רְדָפִין אֲבַתְרִיָּה דְּהָהוּא בְּר נָש, וְתַפְסִין לִיה וְעֵיִלִין לִיה קְמִי מְלָכָא. וּמְלָכָא קְדִישָׁא מְתַבֵּר אֵינֵן קַשְׁרִין, וְנַחֲתִית הָהוּא חוּבָה מְעַל קַדְלִיָּה.

וְעַל רְזָא דָא פְּתִיב, (ישעיה כב יד) אַם יִכְפַּר הָעוֹן הַזֶּה לְכֶם עַד תִּמְתּוּן. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שם כח יח) וְכִפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת מוֹת. תְּבַר הֵהוּא קְיִימָא דִילְכוּן. אֶת מוֹת, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בראשית לב כא) כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה, אֲבַטֵּל רוּגְזֵיהּ. פְּדִין הֵהוּא בַר נֶשׁ אֲזִיל לְהֵהוּא עֲלָמָא נְקִי מֵהֵהוּא חוּבָה, דְהָא קַבִּיל עֲנֻשִׂיהּ בְּהַאי עֲלָמָא.

וְכִי תִימָא, הֵיכִי מִשְׁמַע דְּבַהַאי עוֹן אֲשֶׁת אִישׁ מִשְׁתַּעֵי קָרָא. דְּכַתִּיב הֵכָא אַם יִכְפַּר הָעוֹן הַזֶּה, וְכַתִּיב הֵתָם בְּאִיסוּר אֲשֶׁת אִישׁ שְׂזִינְתָה, (במדבר ה לא) וְנָקָה הָאִישׁ מֵעוֹן. וְכַתִּיב גַּבִּי אֲבָנָר (ש"ב ג ח) וְאִישׁ בִּשְׁת, וְתַפְקֵד עָלֵי עוֹן הָאִשָּׁה הַיּוֹם. אִי נְמִי, (ישעיה כב לו) וְהִנֵּה שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה הֲרָג בְּקָר וְשַׁחַט צֹאן אֲכֹל וְשָׂתוּ, וְכַתִּיב הֵתָם (משלי ל כ) אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהַ, וְכַתִּיב (בראשית לט ו) כִּי אִם הִלַּחַם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל.

וְכַתִּיב (משלי טז יח) מִי פָּתִי יָסַר הִנֵּה וְחָסַר לֵב וְאָמְרָה לוֹ. מִיִּם גְּנוּבִים יִמְתְּקוּ וְלַחֶם סֹתְרִים יִנְעֶם. וְלֹא יָדַע כִּי רְפָאִים שָׁם בְּעַמְקֵי שְׂאוּל קָרְאִיהַ. זְהוּ פִד לֹא קַבִּיל עֲנֻשִׂיהּ בְּהַאי עֲלָמָא.

וְאִי אֲשַׁתְּכַח בִּיהּ זְכוֹת אַבוֹת, עֲנֻשִׂיהּ בְּהַאי עֲלָמָא בְּהֵהוּא עוֹן, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים פט לג) וּפְקַדְתִּי בְּשִׁבְט פִּשְׁעִם וּבִנְגָעִים עוֹנָם. וּפְקַדְתִּי זְעִיר זְעִיר, (איוב ל כד) אַם בְּפִידוֹ לָהֶן שׁוּעַ. (שמות כ ח) פּוֹקֵד עוֹן אַבוֹת עַל בְּנִים. מְזַעֵר וְנוֹתֵן זְעִיר עַל דָּא, וְזְעִיר עַל דָּא, וְאֲשַׁתְּזִיב הוּא וְאָבוּי מְעוֹנָשָׁא דְהֵהוּא עֲלָמָא, דְהָא בְּרָא מְזַפֵּי אָבָא.

עֵינִין עֲקִימִין, דְלֹא מִסְתַּפְּלִין בְּאוֹרַח קְשׁוּט, דָּא בְּלֹא אֶת כָּלֵל, פְּרַחֲזִין מְנִיָּה כָּל אַתְוּוֹן, בְּגִין דְּאִיהוּ מְאָרִי דְעִינָא בִישָׂא, חִיזוּ דִילִיָּה בְּהִיפּוּכָא, הֵהוּא רַע עֵין שְׁלִיט עֲלִיָּה.

וְאִי פְּשָׁרִין עוֹבְדוּי דְהֵהוּא בַר נֶשׁ, לֹא שְׁלִיט אֲלֵא עַל עֵינֹי. וְאִיצְטְרִיף בַר נֶשׁ לְאַסְטִמְרָא מְעִינֹי. בְּגִין דְּסִטְרָא אַחְרָא שְׁלֵטָא עֲלִיָּהוּ. אֵינִין עֵינִין חֲמָאן כָּל בִּישׁ, וְאַתְעַבְדוּן סְרִסוּרִין לְגַבִּיָּה, וְשִׁיפִי גּוּפָא נִצְחָן, אֲבָל שְׁלִטִין עֵינֹי (אי מסתכלין).

מֵאֵן דְּבַעֵי לְאַסְתְּמָרָא מְנִיָּה, לְכַתּוּב בִּידִיָּה יְמִינָא יו"ד, וּבִידִיָּה שְׁמָא לֹא זִי"ן, וְלִיפְתַח (פומיח) קְמִיָּה וְלִימָא, יו"ד בְּאַפְכָא בְּאַתּוּוֹי, וְאֲשַׁתְּזִיב מְנִיָּהוּ.

דָּא אִיהוּ דְפָגִים לְשִׁימוּשָׁא דְקְדוּשָׁה, בְּגִין כֶּף לֹא שְׂרִיין בִּיהּ אַתּוּוֹן, וְהָא אֲסַתְּלָקוּ מְנִיָּה. דְהָא אִיהוּ בְּרִזָּא דְהֵהוּא קו יְרוּק דְנִפְיק מֵתוּהוּ בְּמִדִּידוּ דְבוּצְיָנָא. וְאִית לְאַסְתְּפֵלָא גו שְׂרִטוּטִין דִּידָא, בְּיְמִינָא וּבְשְׂמָא לֹא, וּבְרִזָּא דְאֵינִין שְׂרִטוּטִין דִּידִין תְּשַׁפַּח דָּא.

מֵאֵן דְּעִינָא חַד אָטִים וְלֹא כָל כֶּף, וְעִינָא אַחֲרָא פְּקִיחָא, מוּמָא חַד מְאִינֹן מוּמִין אִית בֵּיהּ. דָּא אִיהוּ בָּאת ר' בְּלַחֲדוּי בְּאַשְׁלָמוּתִיהּ. וְאֵת י' מְטִי לְגַבְיָהּ וְלֹא מְטִי.

בְּמִצְחִיהּ תְּלַת שְׂרֻטוּטִין עֲבָרִין, וְחַד זְעִירָא דְּאֵעֵבֵר, אוּף הָכִי רְשִׁימָא חֲדָא סְלִיק מְעִינְיָה לְקַבִּיל אוּדְנִיָּה שְׁעָרֵי תְּלִי וְתַקִּיף. קְרִיצוּי רַבְרַבִּין. אִית מוּמָא מְסֻטְרָא אַחֲרָא. אִימָא דִּילִיָּה אֲזַלַת בְּחַרְשִׁין פֶּד הָוָה בְּמַעְהָא. וְנִפְקַת לְפָרְשָׁא דְּאוּרְחִין בְּלִילְיָא, פֶּד דָּא אֲתִילִיד. בְּגוּ תְּרִין שָׁנִין דִּילִיָּה אֲתַחְלָשׁ עַד דְּאֲזַעַר דְּיוֹקְנִיָּה וְאִמְיָה אֲזַלַת בְּלִילְיָא בְּהִדְיָה, וְקָא עֲבַדַת חַרְשִׁין עֲלִיָּה.

הָאִי חֲדֵי בְּחֻדְוָא, וְלִית בֵּיהּ מְהִימְנוּתָא, מְשַׁבַּח גְּרַמְיָה בְּמָה דְּלִית בֵּיהּ, גַּם רוּחַ, מְמַלְל בִּישִׁין וְעִתִּיקִין. וְוִתְרֵן אִיהוּ, לִית בֵּיהּ קְמָצְנוּ כְּלָל. מְאָרִי דְּגִיּוּפָא. אֲצֻלַח וְלֹא אֲצֻלַח, חֲדִידָא בְּלִישְׁנִיָּה.

וְאִי חַד שְׂרֻטוּטָא בְּמִצְחִיָּה רַב וְתִרִין זְעִירִין, דָּא אֲזַל גּוּ חַרְשִׁין, וְהָא אִימְיָה עֲבַדַת לְהוּ. וּמִתְחַלְפִין שְׂרֻטוּטִין דְּקָא סְלִיקִין מְעִינָא וְמִינָא לְעִינָא שְׁמָאֲלָא. גַּם רוּחַ אִיהוּ, אֲבָל לִית בֵּיהּ בִּישָׁא כְּלָל. קְמָצָן אִיהוּ, לִית בֵּיהּ קְצַת גִּיּוּפָא. חֲדִידָא בְּלִישְׁנִיָּה אִיהוּ.

בְּשַׁפָּה דִּילִיָּה אִית בֵּיהּ רוּשָׁם חַד סוּמְק טְפִי, וְחַד שְׁעָרָא בְּאֲמַצְעִיתָא. אֲצַבְעֵן דִּי בְּרַגְלִיָּה שְׁמָאֲלָא, קְמִיטִין זְקִיפִין מִתְפַּשְׁטִין, עֵינִין זְבֻלְגִין, יְרוּקִין, נְחִתִין דְּמַעִין תְּדִיר. הָאִי אֲתַדְבֵּק בָּאת פ', וְאֵת ר' לֹא אֲתִישֵׁב בֵּיהּ, הָאִי אִית לִיָּה אַרְבַּע שְׂרֻטוּטִין בְּמִצְחִיָּה, וְעֲבָרִין כְּלָהוּ, וְתִרִין זְעִירִין מְעִינִיָּה וְעַד שְׁעָרִיָּה. תְּרִין רְשִׁימִין, וְתַלְתַת זְעִירִין בֵּין קְרִיצוּי עֵינֹי.

הָאִי אִיהוּ בַר נֶשׁ, דְּאֲזַל כְּפִיף רִישָׁא. זִינָא חַד, מִתְּלַת מְאָרִי רְשִׁימִין דְּתוּלְדוֹת מְאָרִי צְרַעַת, אִית בֵּיהּ בְּזִינְיָה. הָאִי לֹאוּ מְסַאָבָא הָוָה לְמַסְגֵּר. חֲדֵי אִיהוּ כְּכֻלָּא, וְחִינֵיף תְּדִיר, וְכָל מְלוּי חִיכִין בְּהוּ בְּנֵי נֶשׁא. קְמָצָן אִיהוּ בְּבִיתִיָּה, בְּאַחֲרָנִין לֹאוּ הָכִי. לִית לִיָּה כְּסוּפָא בְּמְלוּי, בְּגִין דְּחָמֵי דְּכֻלָּא חִיכִין בֵּיהּ. גִּיּוּפָא (ד' נ' א') אִיהוּ, שְׁעָרוֹי סוּמְקִין זְעִיר, לֹא שְׁעִיעִין וְלֹא קְמִיטִין.

וְאִי בְּמִצְחוּי תְּלַת שְׂרֻטוּטִין דְּעֲבָרִין, וְתַלְתַת זְעִירִין דְּלֹא עֲבָרִין, וְכָל שְׁאָר סִימְנִין בֵּיהּ. הָאִי אִית לִיָּה פְּגִימוּ, וְרוּשָׁם חַד בְּעִינָא. דְּבַר נֶשׁ דְּהָוָה צָד צְפָרִין עֲבַד לִיָּה, בְּלֹא כְּוֹנָה, בְּאֵעָא דְּהָוָה אוּשִׁיט לְצַפְרִין. וְאִיהוּ אֲתַרְשִׁים עַל עֵינִיָּה שְׁמָאֲלָא, לְעִילָא מְקַרְצוּי בְּאוּרְכָא.

הָוָה דְּהָוָה צָד צְפָרִין, אַגְזִים לִיָּה בְּהָוָה אֵעָא, בְּגִין דְּהָוָה אֲפָרַח צְפָרִים,

ומחא ליה בלא כוונה. האי אצלח למזוניה ולביתיה, ולא למכנש ממונא סגי. מהימנא איהו, ולא פל פך. והאי מהימנותא במלין זעירין, אבל ברברבין לאו איהו מהימנא. מארי דלישנא בישא. וכלא חייכין במלוי. פומיה רב, שפנותיה רברבין. מאן דאשתתף בהדיה, אצלח בכלא. ואיהו אצלח אוף הכי. טב איהו לכל שתופא.

רשימא דההוא מכתשא עמיה, עינוהי זבלגין, ירוקין, וחד רשימו אוכם סחרא לון. האי איהו באת פ"א בשלימו דתריין אתוון, ואת ר' בלחודוי.

דא רישיה רב, וארבע שרטוטין ברברבין במצחיה. ותלת זעירין בין קריצוי. על חוטמיה שערוי רברבין. ענפוי רברבין. רישיה עגיל. וחד לעילא קריעא זעיר. הוא גיבר חילא, מארי זדונא במלין.

שעריה קמיט, גייפא איהו. ובלילא אשתתף איהו לגיופא. לזמנין אתפשלא איהו באינתו אסורה. דיקניה מלא בשערין, האי אית ליה בדרועא שמאלא חד רשימו דחרבא, דמחא ליה חד גבר, אטר זמינא, ביומא רביעאה דשבתא, פד בעא שמשא לאתפנשא. דהא בההוא יומא איתער עליה חד חוטא דמאדים. ההוא חוטא דבסטר שמאלא, וההוא רשימא עקימא בבשריה בעיגולא.

כד מטא ליומין דסיבו, נפל מאתר דרכיב ביה, או סוסיא, או חמרא, או נפיל מן פותלא, ומניה יתחלש וימות. דהא חובא דחב בעולימוי בהכל רדיף אכתריה. ואי ההוא גברא תב בתיובתא באמצע יומוי, נפיל מגו חולשא דביה, וימות.

ואי תב בעולימוי, כדין תשפח שרטוטין דמצחיה, תלת רברבין וארבעה זעירין. ותריין תריין מגו עינוי דסלקין לעילא. האי באורח פל ארעא דהא מרעיה. ויפול מערסיה, וימות. דהא לעלמין אית ביה נפילה לבסוף. עיינין זעירין דקיקין, דלא אתחזיין גוונין דילהון לפום שעטא, וכד מסתפלגין בהון, אינון ירוקין ואוכמין. האי איהו שפון חדין, ואפין אריכין בחדידו, כדין תשפח במצחיה תריין שרטוטין, וחד זעירא בינייהו, האי איהו באת פ' בלחודוי, ובאת ר' בלחודוי.

האי איהו, שעריה תלא, ולא שעיע. אצלח בעובדי ידוי, ובאורייתא אי אשתדל. אוף הכי זעירא איהו בשייפוי, וגס בשרא לית ביה. רוחא ממלל מגו חוטמוי, בגין דנוקבין דלהון דחיקין, ובגין פך נפיק רוחא בדחיקו לסטר שמאלא.

בירכא דיליה לעילא מארפובא, רשימא חד דמארי חבורה, דעבד ליה

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֵׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שִׁקֵּר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

לא תשבת מפני זרעו

ספר
הזוהר
הקדוש
המחולק

כרך א'

הרי אנחנו לומדים בספר
הזוהר הקדוש לעילוי
שכינת עוזינו ולהרים קרן
מזל ישראל ולסתום פי
כל הצרים אותנו, עליונים
ופחתונים ולהחזיר העטרה
ליושנה ויאמר די לצרותינו
וישראל ישכון לבטח
ולטהר את האור בארצנו
הקדושה, אמן בן יהי רצון.